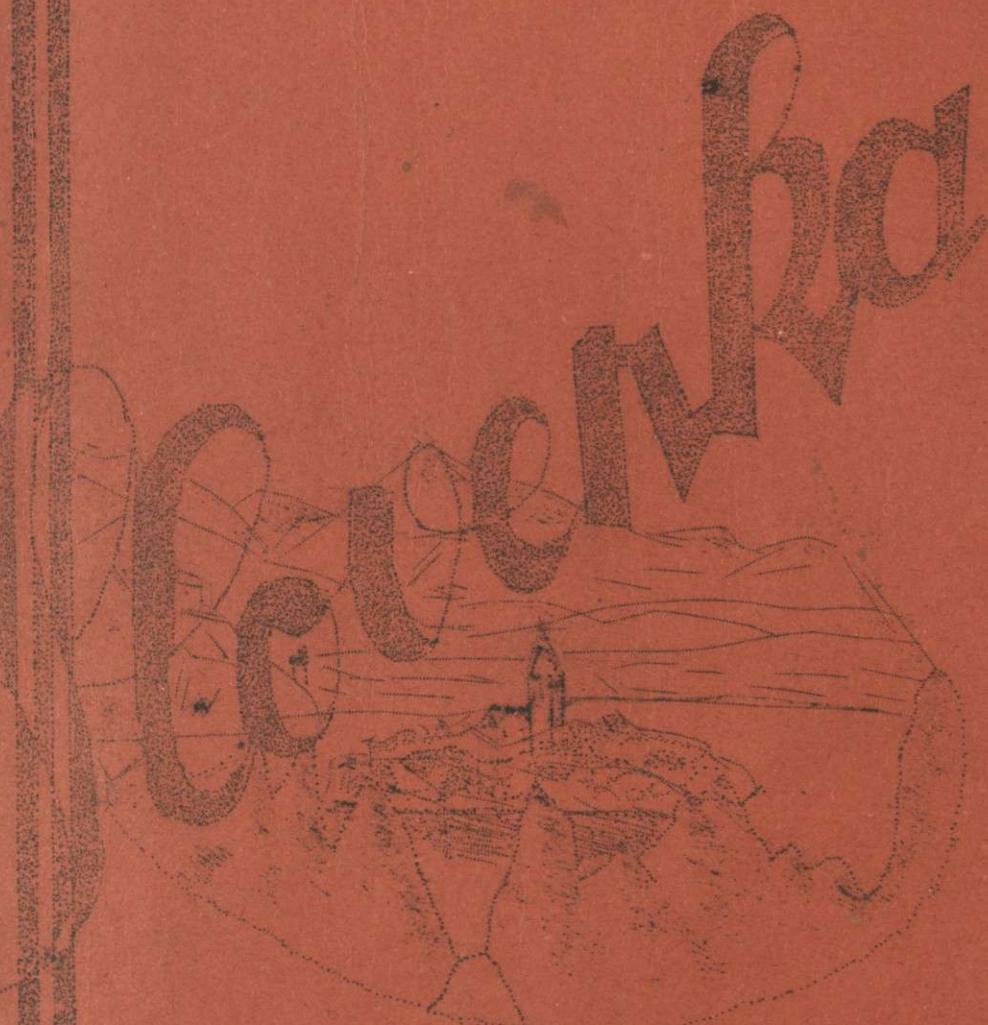

R. 2033

PLAČILLO SLOVENSKE
PROTIFRIZINSKE
LIVNICE

L. t. 11.

st. 3

MARIC 1911

1

PRVO ZASEDANJE PRVEGA SLOVENSKEGA PARLAMENTA

Ed največja čudesa slovenskega narodnega prebujenja spada prav, gotovo zgodovinski dogodek – prvo zasedanje slovenskega parlamenta, Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta. Po več tisoč letih hlapčevanja in nevesele preteklosti, po vseh težkih borbah s sosedi – lačnimi naše zemlje, po najbolj divjih in brzobzirnih poizkusih nemških in italijanskih fašistov, da bi nas razkosali in uničili, pomeni ta dogodek ustajenje slovenske narodne skupnosti in začetek nove slovenske državnosti v veliki, demokratični državi vseh svobodnih in enakopravnih jugoslovenskih narodov – v novi federalni Jugoslaviji.

Prvo zasedanje prvega slovenskega parlamenta je prav gotovo edinstveno v zgodovini narodov. V sredi te kozvane Hitlerjeve trdnjave, na ozemlju, ki ga branijo junashke partizanske brigade, so se zbrali predstavniki iz vseh slovenskih pokrajin, Štajerci, Korošci, Gorenjci in Primorci, da združijo svojo voljo v oblikovanje skupne usode združene slovenske skupnosti. Eni iz vrst borcev iz brigad in divizij, drugi iz osvobojenih delov – Slovenije, tretji tudi iz krajev, kjer se gospodari okupator, zastopniki vseh sljev in coklicev, politični delavci in gospodarski strokovnjaki, delavci, kmstje, izobraženci, tovarisi in tiverisice. Da, tudi tovarisice naše najboljše, najbolj prekaljene in požtrvovalne žene, ki so bile izvoljene na prvem zboru odposlancev slovenskega naroda v Kočevju. Vsem zbranim se je odražala na obrazu predanost naši veliki strvari, vsem se je zrecala v očeh odločnost, resnost in želja pomagati trpači domovini. Jihova pot do narodnega zaupanja je bila polnoprizkušenj in nesobičnega dela. Nikogar od njih ni pripeljala na to mesto špekulacija, žeja za dobičkom in bogatimi dohodki, ki so nekoč deževali lažnim poslancem in goljuživim kričačem v parlamentih. Iz volilo jih je ljudstvo, kot svoje najboljše, najsoosob

nejše in je zaupala težko odgovornost v najtežjih dneh.

Dejo ki ga je opravil na svojem prvem zasedanju SNOS je usodnega pomenu za vso bodočnost slovenskega naroda. Na podlagi drugega zasedanja AVNOJ-a, ki je začrta-
lo obrise nove Jugoslavije in bratskega sožitja jugoslo-
venskih narodov, smo se s sklepi prvega zasedanja sloven-
skega parlamenta Slovenci vključili v to državno federa-
tivno skupnost in oblikovali svojo državnost v novi Ju-
goslaviji. Potrjeno je bilo delo naše delegacije v AVNOJ-
u, ki je sodelovala na zgodovinskem zasedanju v Jajcu, z navdušenjem je bila pozdravljeni ustanovitev nove ju-
goslovanske skupnosti pod vodstvom Nacijonalnega Komite-
ta in genijalnega maršala Tita. Ustrezeno pojmovanje jugo-
slovanske federacije so bili postavljeni pogoji za for-
mirenje Slovenskega Nacijonalnega Komiteata kot sloven-
ske narodne vlade. Utrdili so se temelji najbolj popolne
in široke demokracije o kateri si bo slovensko ljudstvo
v novi bodočnosti samo krojilo svojo usodo skupaj z brat-
skimi jugoslovanskimi narodi. Proglašena so bila osnovna
načela, ki bodo dajala v bodočnosti slovenskemu ljudstvu
najširše demokratične pravice. Sprejeti so bili odloki
za ureditev in dokončno izgradnjo slovenske narodne ob-
lasti, odlok o razpisu volitev, o ustanovitvi ustavodajne
in verske komisije za reševanje vprašanj, ki so v zvezi
z vero in cerkvijo nadalje komisijo za ugotovitev zloči-
nov okupatorjev in njihovih domačih pomagačev. Po spojiti
vi slovenskega narodnega sveta za Primorsko z organi-
celokupne slovenske narodne oblasti je bil z velikim nav-
dušenjem izvoljen soglasno za člana predsedstva SNOS
(za člana izvršnega odbora OF)

pisatelj, tovariš France Bevk.

dosedanji predsednik Slovenskega Naravnega sveta za Pri-
morsko.

V imenu slovenskih mater in žena je med zasedanjem
SNOS ocenila veliko pomembnost teh trenutkov za izgrad-
njo slovenske narodne oblasti tovarišica Marija Ivanci-
ćeva, ki je ze na kočevskem zboru kot partizanska mati-
junakinja genila srca vseh navzočih s svojo vzvišeno zr-

tvijo in čudovito ljuboznijo do slovenske domovine. Špomnila se je leta 1918, agitacijo za Jugoslavijo in silnega razočaranja slovenskih mater in žena nad državo, ki ju takrat prodala stotisoče naših Slovencev v sužnost tujcem. Povdariila je razliko med novo Jugoslavijo, ki se poraja in v katero se vključuje slovenski narod po prvem zasedanju svojega parlamenta: "Nar ne bomo moj slovenske matere in žene zaupale naši novi oblasti? Saj smo jo kupili z lastno krvjo, z lastnimi sinovi. Iz te krvi nam kljub ta nova bodočnost....."

Nadaljn so bili izglasovani ukrepi, ki naj osmerijo in načrtno vodijo našo gospodarsko, finančno, zdravstveno in prosvetno delo, tudi odloki o zaščiti gozdrov, o zaščiti slemen, plemenske živine, okdrlave zemlje, pooblastilo za izdajo plačilnega bona in razpis na - rodnega davka ter odlok o ustanovitvi roditeljskih svetov. Vsi ti sklepi so se po predlogih, ki jih je stavilo predsedstvo SNOS uveljavili na podlagi obširne debate in prostega glasovanja. Ob kocu je bil ob silnem navdušenju odpostlan topel pozdrav maršalu Titu, genijalnemu vojskovodji in ustvaritelju nove Jugoslavije, simbolu naše borbe, ki dviga tudi vse ostale zetirane ter zasužnjene narode na boj za osnovne državne nacionalne in clovčanske pravice.

Ti, pretirana samozavest naš Slovencev, če vidimo v prvem zasedanju svojega parlamenta dragocen in nad vse vežen zgodovinski dogodek za izoblikovanje naše bodočnosti združeno in svobodno Slovenije v novi federativni Jugoslaviji. Irev tako visoko je ocenil ponem zasedanja navzoči predstvarnik angleškega vojaškega odpostlanstva, gospod major Jones, z besedami: "Vi, ki ste tu zbrani, ustavljate nekaj tako veliknega, da se tega morda niti sami ne zavrdete. To je mnenje je, da ustvarjate vzor države za vse zapadni svet....."

Bogdan Osulinik.

ŽIVEL PRVI SLOVENSKI PARLAMENT !

CHURCHILLOV GOVOR.

Dne 22. februarja je imel gospod Windston Churchill, ministarski predsednik Velike Britanije, v spodnji zbornici naslednji govor:

O Jugosloviji:

* Jugoslaviji dajemo pomoč maršalu Titu. Kljub - najstrahotnejšim nemškim grozodajstvom in represalijam nad talci in podčezalskim prebivaljstvom z ženskami in otroki vred, imajo partizani kontrolo v svojih rokah. Nemci držijo glavna mesta in si prizadevajo, da bi funkcijonirali žalozniški promet. Njihove kolone se pomikajo po deželi sem in tja, vendar držijo samo tisti teren, na katerem se nahajajo in nič drugrba. Vse ostalo pripada hreškim partizanom.

Nemške izgube so zelo težke in kolikor so tiče sedanjih bojev so mnogo višje kakor izgube partizanov. Če pa računamo talce in civiliste, ki so jih Nemci hladnokrvno pobili so srčne nemške izgube manjše kot pa partizanske. Ubijanje civilnega prebivaljstva iz čiste žalje po ubijanju samo vrče nemške grabe in homo morali mi zato se v večji meri obračunavati z Nemci. V Jugoslaviji sta dve glavni sili. Prvi so gverilski oddi pod poveljstvom generala Mihajlovića. Ti so prvi stoili v borbo in do neke mere predstavljajo oborožene sile stare Srbije. Nekaj časa po porazu jugoslovanske redne armade so ta sila nadaljevala z gverilsko vojno. I jim nismo mogli poslati nobene pomoči ali materije in razen tega, da smo jim vrgli nekaj gradiva s Italij. Nemci so na vsako gverilsko aktivnost odgovarjali s strnjanjem skupin 400 do 500 oseb v Beogradu. Žal pa moram reči, da je general Mihajlović postopoma zašel takoj daleč v stran, da so nekateri njihovi poveljniki - sklepalinsporazume z Italijani in Nemci, zaradi česar so jih Nemci in Italijani pustili na nekaterih področjih v miru. Četniki pa od takrat dalje niso napravili nič, ali pa prav malo proti okupatorju. Teda je

pojavil na pozorišču nov in mnogo bolj učinkovit borec za svobodo. Je seni 1941 so partizani in maršala Titova začeli zbesno in krvavo vojno za obstanek proti nemcem in so z njimi rokami trgali orožje iz nemških rok.

Partizanske vrste so hitro narasčale. Niti nemške represalije tudi so se sicer tako krvavo izvrševale nad talci ali vaščani jih niso prestrashili. Partizanom je šlo za smrt eli svobodo. Kmalu so partizani začeli pri zadovati Nemcem težke izgube in so postali gospoda - rji prosternih področij. Bili so pod spretnim vodstvom in so nastopali po gverilskega načina ter so postali za Nemce nevidni in smrtno nevarni. Danes so bili tu, jutri tam, bili so povsod. Nemci so začeli proti partizanom ofenzivo velikega obsegata, toda partizani so jih vsakikrat dočakuli in ko so bili obkoljeni, so pobognili, potem ko so prizadeli sovražniku velike muko in izgubo. To gibanje je po številu kmalu prekosilo sile generala Lihajloviča. Na samo Hrvatje in Slovenski temveč tudi veliko število Srbov se je pridružilo maršalu Titu, tako da ima danes pod svojim vroč kot četr milijona mož, in veliko količino orožja, ki je bilo odvzeto sovražniku ter ima organizirano značno število divizij in korpusov. Tako je formiran vns pokret na da bi izgubil svoje gverilske lastnosti, brez katerih ne bi mogel uspeti. Te sile držijo v tem trenutku v sahnu najmanj 14 izmed 20 diviziji (nemških) na Balkanskem polotoku.

Okrog in znotraj tem junaških borcev se je razvilo narodnostno in zedinjevalno gibanje. Komunistični element je imel čast da je to gibanje začel. Toda ko je to gibanje narastlo po moči in po številu je prislo do procesa prilagojevanja in zedinjevanja, v katerem so prevladali nacijonalni ideali. V maršalu Titu so našli i partizani vodljivca, ki si je prisobil že veliko slavo v boju za svobodo.

Zet, toda nujnogibno so te sile prišle v nasprotje

s silami generala Mihajlovičevim kritikom, partizanov je križala račune v sporazumih Mihajlovičevih komandanov s sovražnikom. Mihajlovič je poskušal zadržati te sile. Prišlo je do mnogih tragičnih borb in težkih masčevanj med ljudmi iste narodnosti in iste dežele. Te nesreče so prišle samo radi skupnega sovražnika.

Danes je število pristašev Titova mnogo višje od pristašev Mihajloviča, ki deluje v imenu kraljeve jugoslovanske vlade. Danes so seveda partizani meraša Titu. Tini, ljudje, ki sekučinkovito bore proti nemcem.

Močno dolgo časa sem se živahno žan imal za gibanje maršala Titu in sem mu poskušal ter mu poskušam tudi sedaj pomagati na vse načine. Moj mladi prijatelj kapitan Dieken, ki je zdaj podpolkovnik, se je spustil na jugoslovanska tla skoraj pred enim letom ter je bil celih 8 mesecev v vrhovnem stabu maršala Titu. Pri neki priliki je iste bomba ranila maršala Titu in podpolkovnika Diekena. Od podpolkovnika Diekena smo dobili tiv opis celotnih borb, v katerih je sodeloval kakor tudi o njihovih voditeljih.

"Lansko leto pa sem poslal v Jugoslavijo že precej velike vojaške misije pod vodstvom generala Mac Leena. Danes lahko zagotovim spodnji izbornici, da bom storili vse kar smo sposobni storiti, da bomo z vsemi močmi pomagali maršalu Titu in njegovim junaškim odredom."

"Ko sem bil bolen mi je maršal Tito poslal pozdrav in odtej naprej si stalno in prijateljsko dopisujava. I ga bomo podpirali z vse močjo ki jo imamo na razpolago v skladu z našimi drugimi glavnimi obveznostmi."

"Kakšen pa je v takšni situaciji položaj kralja Petra in jugoslovanske vlade v Kairu? Kot 17 letni otrok je kralj Peter ušel iz klešč namestništva in je novo jugoslovansko vladu našel zatočišče v naši deželi." Ni ne moremo na noben način pretgati zvez s kraljem. On je brez dvoma zgubil ugled v očeh partizanov zaradi tega, ker je njegova vlada delala z Mihajlovičem in njemu podrejenimi komandantimi in na britanskih otokih se držimo monarchističnega načela in smo okusili mnogo

bлагodati od utane monarhije, nimamo pa nobenega načelnega namena ali želje, da bi usiljevali naše ideje drugim državam. Kolikor se tiče nas, bodo narodi v mirnih razmerah izrazili svojo voljo grki, Jugoslovani in Ita tjanji bodo imeli popolno svobodo, da si uredijo oblike vladavine kakor si jo žlij. Za enkrat je položaj nekoliko zapleten" Upam, da bom užival zaupanje spodnje zbornice, ko bom skupaj z ministrom za zunanje zadovedelal na rešitvi vprašanj, ki se bodo v tej situaciji pojavila, kolikor bo v moji moći v soglasju z našimaveznikoma sovjetske Rusije in Amerike, ki že pošiljata svoje misije k maršalu Titu, kar moram z veseljem povedati."

"Naša čustva se ravnajo po načelu, da imamo za upanje v tiste, ki so ohranili svojezaupanje v nas in da nadaljujemo brez predsodkov in ne glede na politična nagnjenja s tistimi, ki se borijo proti nacizmu, ter prizadevojo sovražniku največjo škodo."

O medzavezniških odnosih:

Odnošaji med Veliko Britanijo, Amerike in Rusijo so tako esni, kakor niso se nikdar bili. Sto jimo pred velikimi dogodki, ko bomo podvzeli največje skupne operacije proti sovražniku. Padli bomo po sovražniku z morja, zraka in kopnega, kakor smo se dogovorili na konferenci v Teheranu. Vdareili bomo z vsemi silami in sicer spomladji in poleti.

O Nemčiji: Vsi zavezniki zahtevamo od Nemčije brezpogojno kapitulacijo. Ta pojem pa ne znači zasužnenja ali pa uničenja nemškega naroda. Vsekakor pa leži v tem pojmu, da zavezniki ob pogojni kapitulaciji ne prevzemajo napram Nemčiji nobenih obveznosti. Zato za Nemčijo tudi ne more veljati Atlantska karta in se Nemci ne bodo mogli sklicevati na njo, če bodo prisiljeni odstopeni drugim državam in narodom, na katera svoja ozemlja

zemlja in pristati na popravila mej. Takrat ne bo mogoče uveljavljati ugovorov proti zaveznikom, kakor je bilo to koncem prve svetovne vojne, ko so se sklicevali na Wilsonih 14 točk, češ, da bi te moralo veljati tudi za nemčijo. Zavezniki nočejo biti vezani na Nemčijo na podlagi - kakor kravje kupčije. Razume pa se, da zavezniki naprem Nemcem ne bodo nastopali kot kaki barbari in da tudi ne na maravajo izbrisati iz zemeljsida.

V ostalem delu svojega govora je Churchill govoril o italijanskem bojišču, o zračni vojni, o Poljski in o koncu vojne.

IZJAVA BORBNIH PRIROK NA PRVI KONFERENCI.

Fripravljeni smo vse delo in breme naše svete borbe v zaledju na svoja ramena. Vsi možki tovariši pa naj gre do v vojsko, naj gredo tja, kjer je mesto vsakega zavednega Slovence.

Stopnjevale bomo svojo borbenost in požrtvovavelnost do naše NOV jo z vso močjo podpirale ter nudile najmočnejšo čporo naši narodni oblasti.

Biti hočemo desna roka našemu AVNOJ-u in obljutljamo, da bomo čuvale našo borbeno enotnost vsega slovenskega naroda, s tem bomo izpolnile naročilo našega velikega maršala in voditelja tovariša Tita.

Zborovalke na prvi pokrajinski konferenci.

ŽENE SODELUJTE PRI IZGRADITVI NAŠE NARODNE OBLASTI !

ZEMLJA KLICE

=====

Obdelajmo sleherni košček, zemlje-to je naše geslo - letosnje pomlad! Da bomo naši tili naše vojsko ob njenem

poslednjem smrtonosnem naskoku na sovražnika, da bomo vrnili zdravje našim ranjencem in vojnim - bolnikom, da ne bodo trpeli pomankanja politični delavci v zaledju, da ne bo lačna družina, da nem bo bodo otroci rastli v krepke srečne ljudi, da bo do pogostočenih tisočih internirancev in izseljen - cev, ki se bodo vrnili na svoje opustošene domov - ve, da ne bo shramba prezna, ko se bodo po končani zmagi vrnili naši junaki na svoje domove!

Na moževi mesto si stopila v gospodarstvu Ti Ti, žena, na tvoja ramena so padla vsa neštete - skrbi za družino, za hišo, za polje in gozd, za celotno kmetijo. To je velik preokret v življenju vasi in kmečkega dela.

Mož je prijet za puško - žena za plug, fant za mitraljez - deklet za kramp. Nara teko bi ti, če hočemo doseči svobodo, zakaj! Le ona zemlja, ki bo vsa prepojena s krvjo in znojem prerita in prekopana, bo svobodna. Le na teki zemlji si bodo svobodni ljudje urejali svoje življenje po lastni volji.

Slovenske žene so razumele svoje naloge, ki jim jih nalaga ta težki čas. Žene srečaš pri oranju nju njiv, vidiš jih pri obdelavi vinogradov, v hlevu pri živini, pri vsakem delu.

Včasih si se slovenska žena, z možem pogovorila o vseh težavah in vprašanjih, ki jih je pri našalu delo: kje bosta kaj sejala, sadile, kje bosta nabavila to in ono, kdo vam bo pomagal pri izvršitvi dela itd. Danes išči pomoči in nesvete - pri svojih sosedah. Vseška skupnost naj bo tista ki bo nadome - stila družinsko. Z medebojno pomočjo bomo prebredli težave in skrbi, ki so nad nami vsemi. Odbori SPZZ naj bodo iniciatorji - organizatorji dela. Organi oblasti OF bodo storili vse, da se bo moglo delo na polju izvršiti in organiziranjem delavne fronte na vasi se bo obdelal.

vsa zemlja, da bodo imeli naši borci dovolj hrane in da bo dovolj hrane tudi za dom.

Slovenska žena! Uveljevi svojo besedo v vsakem odboru in podpri ustanovitev delavnih čet na vasi! V skupnosti je naša moč, enotnost rodi uspehe.

Ne pozabi tudi na tisti del kmetijstva, ki ga je dosegel Timela kmečka žena na skrbi: prasičjerejo, perutninarstvo, in vrtnarstvo. Dobro krmi in neguj prasiče, da bo dovolj maščob za prihodnjo zimo. Nasad takoj čimveč dobrih kur nesnic, da dobiš piščeta že zdaj spomladni. Posej in posadi čimveč zelenjave, ki vsebuje potrebne snovi za našo prehrano!

Naj tvoje delo letošnjo pomlad dokaze vso ljubezen, ki jo zaslужijo naši borci, in ki jo zaslужi naša trpinčena zemlja. Ko bos obdelele vrt, ne pozabi na rože! Slovenska hiša naj bo okrašena za veliki praznik in partizan ki pojde mimo tvoje hiše naj dobi pušljc za spomin!

Glavni odbor
Slogenske protifašistične ženske zveze.

NAŠA VOJSKA IN NAŠI OTROCI NE SMEJO TRPETI POMANJKANJA!
ZATO NE SME OSTATI NITI PED NAŠE ZEMLJE NEOBDELANE!

DROBTINICE IZ NAŠE ŽENE.

"Slovenska delegacija se vrača z drugega zasedanja AVNOJ-a."

S teko novico so presenetili Belokranjke, ko so bile na svojem drugem okrožnem zborovanju. V vasi se je ustavila slovenska delegacija za AVNOJ, ki se je vračala z zasedanja v Dajcu. Planile smo kvišku, debata je bila za prekinjena in ugibale smo, kaj so naši odposlanci prinesli slovenskemu narodu z zasedanja. In glej niti frejalo dolgo, ko so se odprla vrata in celotna delegacija je kljub veliki utrujenosti po dolgem potovanju stopila v naše sobe. Po prisrčnih pozdravih nam je tovariš Boris Kidrič, sekretar

100F z ognjevitimi besdami je podal kratki pregled - sklepov zgodovinskega zasedanja v Jajcu. Govoril je o čudeznem bratstvu narodov Jugoslavije ki se je skovalo v krvavih težkih preizkušnjah naše borbe. Govoril je o veliki ljubezni s katero so bili sprejeti odposlanici vseh narodov povsed, karor so prišli. Ni bilo - kreja, kjer bi jih ne sprejeli z viharnim navdušenjem saj so vedeli, da so odposlanici govorili, sklepali in odločali v njihovem imenu. Vedeli so, da pomenjajo skupi zasedanjapreelom s staro, gnilo Jugoslavijo in da - se je rodila nova, svobodna domovina.

Na konferenci je spregovorila tudi tovarišica Mica Slander, edina slovenska delegatka, ki se je zasedanje udeležila. Pravila je o svojem srečanju z našo ljubo Kato Pešovič in o prisrčnih dokazih ljubezni naših sester z juga napram nam Slovenkam. Povedala nam je, da budno sledijo naši borbi in se srčno veselijo vsakega našega uspeha. Izročila nam je njihove borbenе pozdrave in govorila tako toplo in prisrčno o njih, da smo začutile tesno povezanost s svojimi junashkimi sestrami.

VSE ANTIFAŠISTKE PODVOJITIJO SVOJE NAPREDE V NARODNO OSVOBODILNEM BOJU.

TOVARIŠICE NAM PIŠEJO.

Tako svobodo nam prinašajo "Svabobranci"!

Bilo je zgodaj zjutraj, ko so v našo vasico nene doma pridrveli kamijoni. Predno smo se zavedli, je živila hiša, katero sedaj vidiš, vsa obkoljena od belo gardističnih in nemških psov, mi je priporočevala stara Kraševka. Zaprli so vsa vrata vse dohode in preplesene stenovalce vrgli v eno scbo. Nato so celo stavbo polili z bencinom in zažgali. Med grozniimi kriki ki

pretrošli celo vas in katerih ne pozabimo nikoli, je zgorje
la vsa družina, mož, žena, hčerka z dvema nedolžnima otroci-
čima od dveh do sfirih let ter dekle in mož, katera sta
pri hiši pomogala.

V grozi in obupu je ženica sklepala roke in trepeta-
ja glasdale pogorišče, te nemti prizor nemega trpljenje, ki
kliče pomnaščevanju. Onemela sem v grozi in neizmerna bbla-
mi je stisnila srce ob spominu na ubogo družino. Spomnila
sem se lepih nedolžnih otrok, kateri so z menom ob zadnjem
obisku tako prijetno kremljali. Spomnila in primerjala sem
jih s svojimi nebogljenčki, stisnilasem pesti in prisnela,
da ne odneham vse dotlej, dokler ne dosežemo cilja kateri
je že tako blizu.

Isti dan sem prisnela maščevanje vseh slovenskih žrt-
tev ter smrt vsem izvrzkom, slovenskega naroda - švabobran-
cem ter nemškim psom.

Vsem tistim, ki do danes se ne vedo, kdo so Rupnikovi
izdajalci in nemški okupator za nas Slovence, naj jim bo
zgoraj navedeni primer v dokaz.

Kraška Nusə.

MATI PARTIZANU PROSTOVOLJCU!

Sin moj, danes prenjuješ sedemnejsti rojstni dan. In že
nekaj mesecev se nahajaš med vrstami naših borcev, borcev
za pravico in svobodo! Molčal si! Molče si odšel kamor - te
kliče dolžnost. Stojiz v vrstah, ki dvgajo gles za pravico
in svobodo! Otrok si še - in vendar cel mož. Čutil si z na-
mi vred na lásrnih plečih preganjanje. In zavedaš se, da je
nastopil sveti trenutek - borba za osvoboditev - in da ne
smes manjkati v vrsti. Odšel si, ne da bi povedal. Vedela sem
kam si šel, vendar sem bila v skrbeh - materinska skrb. Ne-
nadoma pa si mi poslal nogavice, da jih operem in v nogavi
cah listek rekoč: "Nama, odšel sem tja, kjer je zame mesto.
Bodi pozdravljenata in poljubljena!" Neizmerno sem bila vesel.
Zavedaš se sin proletarke, da je odločilni trenutek. Deliš

s tovariši trpljenje in veselje a plačilo bo neizmerno bogato - narod slovenski bo osvobojen.V mislih - sem pri tebi in tovariših.Spremljam vas.Vroča želja mi kipi v srcu in za voščilo ti kličem:"bodi čvrst in hraber in ne nehaj borbe dokler ni uničena vsa sovražna sila,potepljana vsa krvica slovenskemu narodu priborjena svoboda in pravica!

Sinko moj in tovariši vši,ni daleč ta sveti trenutek.Stojimo nazadnji stopnici pred vratim velikega vstajenja.Naša beseda,ki je bila prezrta in zaničevala,naša zemlje,ki je prepojena s krvjo lastnih sinov - trpinov,bo odrešena!In s slovensko besedo na slovenski zemlji bomo postavili spomenik zgodovini,ki jo do danes svet nima.Prepičana sem,yda ta dan ni več daleč,ko se boste srečni domov vrniti.Cutim tudi tvojo vrnitev,sinko moj.Prišel boš naštito.Iznenačil me boš na vratih:"Nema,borci smo se vrnili,vsem pravico in svobodo priborili.

Srečna,presrečna Tvoja mati in ves narod na osvobojeni slovenski zemlji.

Prisrčno te poljublja Tvoja
mati (Vladimira Kras)

Z V I P A V S K E G A .

Kako ljubimo nase vojsko.

Ob 26.letnici Rdece Armade smo Vipavke nabrale okrog 50 kg krofov,ki so jih napokle naše požrtvo - valne žene.V jerbasih smo jih nesle naši brigadi Ivan Gradišček,ki je bila ravno takrat pri nas.Borci so bili zelo veseli.Posebno so bili veseli tega dana Rusi,ki jih je bilo okrog en batalijon in ki imajo svojega ruskega komandanta.Skupaj z nimi so peli

li pesem "Čez gore.....". Tako prisrčno so nas sprejeli kot znajo le naši partizani.

Prav tako kot znemo Vipavke ljubiti svojo vojsko, znamo tudi sovražiti nemške bandite in domače izdajalce.

V I P A V K A - Volga

Z G O R I Š K E G A

Kako smo praznovale 8. maret.

Letošnji 8. maret je bil velik praznik za goriške žene. Praznovale so ga v veliki ljubezni do naše vojske. Po vseh vasih so prinevale mitinge z igrami, recitacijami, prepevali so naše borbenе pesmi. Po glavnih cestah so pisale naše parole, reziresle slovenske zastavice z rdečo petero - krako zvezdo. Na vseh gričih so gorili kresovi in spominjalci daleč na okrog, da je 8. maret praznik vseh borbenih žena. Na prireditvah so povabile naše artizane, jih lepo sprejele in pogostile tako, da je tudi vojska čutila praznik naših žena.

Goriška Petra.

Tudi iz ostalih okrožij smo sprejele poročilo o prav tako svetovanju praznovanju 8. marta.

(opomba uradništva)

I Z B R D :

Z veliko ljubezni smo šle na delo, ko je bil razpisani nabiralni mesec za naše bolnice. Trudile smo se in naborale kar smo največ mogli za naše ranjene borce. S kako ljubezni so žene dajale vse, kar so temelje za našo vojsko, ne morem popisati.

Vedite borce, čeprav je skromno čerilo, thde nis iskreno. To vam pošiljajo briske žene.

Šmarница.

S O T O L I I N S K E G A .

V zadnjih dneh je okupator pri nas začel z novo - taktiko. Aretacije, požigi so na dnevnu rednico. Ti žandaristi skupaj z domaćimi izvržki hočejo zašteti borbeni polet na tolminskem. Toda zamen. Prepozni ste!

Dobro se zavedamo nujnosti naše narodno osvobodilne borbe in stopale bomo po stopinjah, ki so jih nam začrtali stari tolminski punterji.

T o l m i n k a .

I D R I J Č A N K E .

O našem okrožju prav malo veste. Toda tudi če nismo pisale, smo vedno delale tako kot ve ostale. Pletle smo, in smo samo nogavic dale 240 parov našim boircem. Peremo, šivamo in kuhamo za naše boorce, v katerih gledamo svoje rešitelje.

Tudi naši narodni oblasti nudimo vso pomoč, saj smo tudi žene v odborih, kjer vršimo prav tako svoje dolžnosti kot naši tovariši.

Organizirale bomo delovne čete in obdelela tudi poslednji košček naš svetega zemlje.

Iz idrijskega okrožja.

DOKLJATA IN ŽENČIPLUG IN LOTIKO V ROKU! VSA NAŠA ZEMELJA MORA BITI OBDELANA! — ORGANIZIRAJMO DELOVNE ČETE

I Z B A Š K E G A .

V januarju se je vršila v našem okrožju prva okrožna konferenca SPŽZ. Navzoče so bile vse aktivistke. Domačinke vasi kjer se je konference vršila, so v ta namen lepo okrasile dvorano z zelenjem in napisi.

Ob 11. uri dopoldne se je vršilo zborovanje, katero je otvorila tovarišica Marjetka in podala besedo tovarišu Janku. Z ognjevitimi besedami nam je prisal

velike uspeha nse hrabre vojske ter nasih zaveznikov. Lepo je govoril o marsalu tovarisu Titu in o herojskih uspehih, katerih zanje dan za dnem pod vodstvom nasega Tita. Nagla sil je naglo napredovanje Rdece Armade ter veliko pomoci, katero nam nudijo zaveznički. Posebno nevdusenje je zavlačilo po dvorenji, ko je govoril o AVNOJ-u in nasi novi vladi Nacijonalnemu Komitetu Osvoboditve Jugoslavije ter o odlokih sklenjenih na drugem zgodovinskem zasedanju AVNOJ-a. Iz vzklikov nevdusenja in zarecih oči si lehkò spoznal, kdo kdo nasa žena cuti z naso vojsko.

Tovarisiča Ivanka nam je podala in orisala položaj - zene v preteklosti, današnjo borbo ter nase dolnosti v danesnjih dneh. Navedla nam je par primerov nasih sester z juga ter vzhoda, in nas pozvala, da tudi me sledimo njihovem zgledu.

Govor tovarisa Janke in tovarisice Ivonke je bil veckrat prekinjen z nevdusenimi vzklikami in ploskanjem. Nato je sledilo porocilo o delu. Vsaka rajonska sekretarka je podala porocilo o svojem rajonu. Za porocili je sledila debata. Skoraj vsaka je imela kaj povedati ali pripomniti. Sklenili smo vse enoglasno, da bomo podvojile nase aktivnosti, da bomo pritegnile v nase organizacijo se tisto malo stevilo žens in deklet, ki se danes stoji ob strani, da se ne bomo ustresile nobenih žrtev ter da bomo tako tudi me dopričnasale svoj čelez k skorejsnji znagi.

Konferenca se je zaključila s prepevjanjem borkenih pesmi. Razsle smo se srecne in vesele z novimi necrti za nadaljnje delo.

M i c a.

IZ I S T R E .

Tudi me se danes oglašamo. V imenu Istrank vam bom povедala tudi jaz nekaj. Nem se pozna 20 letno zetiranje fašizma. Nasa Istra je ze po svoji prirodi precej siromasna. V prilikah, v katerih smo ziveli toliko časa, se je to beda se bolj povečala. Nismo imeli sol, kar si nemiri tudi zelo, zelo pozna. Nasa organizacija SPZZ je tudi pozneje prodrla

k nam kot v ostale dele Primorske. Z veseljem smo se oklenile dela. Danes je pri naši že mnogo boljše. Prihajajo partizani, prinašajo nam črto in počasi se izobražujemo tudi mi. In danes se prihajajo sestanki v Istri, katerih se udeleži do 60 žens.

Ne vse ljubimo našo vojsko in ker za enkrat ne znamo drugače pomagati in sodelovati v naši narodno-ovsobodišni borbi, nudimo vso pomoč našim borcem.

Tovariško vas pozdravlja Istrančka.

PIŠMO 14 LETNEGA DEČKA,

KI GA JE PUSTIL SVOJI MATERI PRED UDHODOM V PARTIZANE

Predrega tovarišice mam!

Z bolečino v srcu te zapuščam samo z mojim malim bratom. Očeta imamo v Nemčiji in tam strade in ga preganja nemška zver.

Klice me dolžnost zavednega Slovence in tudi premišljajoč te rene v naši družini, grem z veselim srcem med naše tovariše, v boj za našo zlato svobodo, ki bo v najkrajšem času zasijala. Mlad sem in s tem, da stopam med partizane naj bo to vzgled vsem estalim.

Za spomin tvojega sine ti pustim sliko, s partizanskim pozdravom se ločim od tebe drago mama.

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Tovariš I.

KULTURNI VEČER

NA PRVI POKRAJINSKI KONFERENCI SPŽ,

Ob 8 uri žvečer so priredile lep, zanesljiv kulturalni večer. Vsako okrožje je nastopilo s svojimi točkami. Neizbrisno mi bo ostala v sponini tovarišica Trzečenka, ki je v svoji prekrasni narodni noši z velikim so-

pom rdečih nageljev na prsih deklamirale Gregorčičev "Neš narodni dom". Sprostila se je prvič po dolgih letih zatajena slovenska beseda. Vse zborovalke smo občutile njenno srečo, vse smo občutile težo, ki je težila ta del slovenskega naroda toliko let. Beseda Tržačanke je plavala po dvoranah in trkala na duše. Mnogo diktatorjev sem ze šlišala v življenju, ali nikoli se nisem slišala deklamirati s takim nedopovedljivim zanesom.

Ganljiv je bil prizor matere in sina, ki ga je naštuširalo pivsko okrožje. Tovarišice iz pivskega okrožja so tudi plesale hrvaško, bosensko, in partizansko kolo. V kresnini slovenski, hrvaški, makedonski, črnegorski in srbski narodni noši so prikazale v kolu bodočo federativno Jugoslavijo.

Brezhibno je odpel mešani zbor vipavskega okrožja - "venček narodnih pesmi" Tovariši iz tega okrožja drugo sliko Cankarjevega "Hlapca Jerneja". Tovarišice pa so kot ko zekinje plesale kozaško kolo. Tovarišica s Krasa nam je z mehkim glasom zopela pesem "Slovenka sem". Čudno se zdi človeku, ko sliši na Primorskem "slovensko pesem", ki se svobodno razlega in zdi se, da vse tiščo, kar je tlocito Primorsko 25 let ni bilo res, da so bile le grozne sanje.

Vso pozornost občinstvo sta pritegnili Tržačanki, obtečeni sta bili v bogato vezane narodne noše. Reli sta v dvospevu "Temna noč se je storila" in "Mi smo ubežniki, mi smo izgnanci" Še dolgo potem so mi zvenele v ušesih besede: "kmalu, kmalu nas pokliče Trst in Gorica,

in maščevana bo Bozovica,

v zarji krvavi nebo žari.

Deklamirale so "V pepelnici noči" in "Mi vstajamo" od Aškerca.

Naštudirale so se celo vrsto točk, ki nam pričajo o njihovi dejavnosti in o njihovi želji po slovenski besedi. —— Radil pozne ure jih nismo mogli več predvajati.

Program se je zaključil s solospevom tovarische s Tolminskega okrožja. Z lepim visokim glasom je odpela večno

lepo "Sonje".

Z nepopisno mirnostjo in tihim duševnim zado - voljstvom sem odhajela s tega kulturnega večera, ki mi je jasno pokazal, da se ni dotaknil fašizem, ki je gospodaril na tej zemlji 25 let sreč slovenske žene.

M a r a.

Vsem toverišicam!

Javljamo vam, da bodo rezultati tekmovanja za na-
biralni mesec objavljeni v prihodnji številki Slove-
ke. Do danes se nismo prejele poročil iz vseh okra-
žij, zato tudi ne moremo objaviti uspehov.

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Pokrajinski odbor SPŽZ
za Primorsko.

... "nisi" equal
- obes minvæde milt ni offcomim dñalondum 5
14 censibꝫ ep. mutuꝫ apot a oleſenbo mꝫ mꝫtelloꝫ
et 14 mꝫtelloꝫ tñtñtob iñ : a ob. lexorhøq. onci iñ alia
mꝫt. xanvalz emtis tel 22 illmos [st. on lñtñcagæd]

... n. e. h. l. v. s. s. s. s.

meolætivor mꝫt

on ex p[ro]fessorat. fætibusn. apod. op[er]a v. amstelv.
18012 fætivera 17 nobislaꝫ v. 18011v. do. p[ro]fess. trivis
- anno 1801 st. lñtñcagæd. ale (1819 omst. h. e. o. m. b. ob. et
1820) p[ro]fessorat. fætivera 17 nobislaꝫ omst. op[er]a v. ibut. otca. 1820
... subcena obodova - utr[ic]l. tñc

1822 nobislaꝫ p[ro]fessorat.
ex p[ro]fessorat.

